

تعیین ضریب گیاهی تبخیر و تعرق پتانسیل پنبه در منطقه اصفهان

رحمان رحیم زادگان

استادیار گروه آبیاری دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول سی ام مردادماه ۱۳۷۲

چکیده

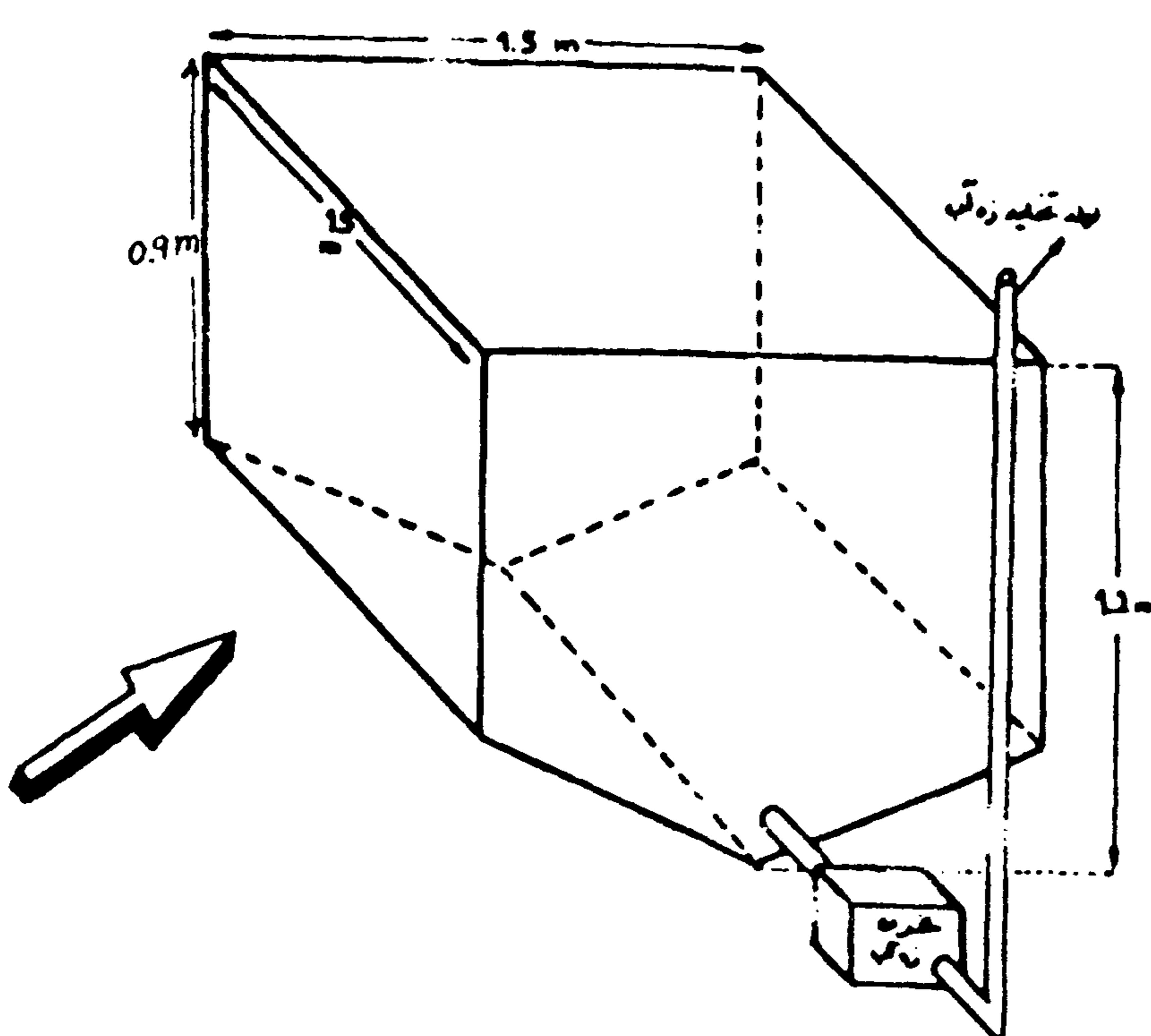
به منظور برآورد ضریب گیاهی پنبه در منطقه اصفهان، واربتهور امین در دو سال متولی در داخل دو عدد لایسیمتر کاشته شد. همچنین در سه عدد لایسیمتر مشابه، چمن به عنوان گیاه مبنای کاشته شد. آب مصرفی پنبه و چمن در طول فصل رشد به صورت روزانه اندازه گیری گردید. با استفاده از تبخیر و تعرق چمن به عنوان تبخیر و تعرق بالقوه و تبخیر و تعرق واقعی پنبه مقادیر ضریب گیاهی برای طول دوره رشد، ضرایب گیاهی ماهانه و برای دوره های ده روزه محاسبه گردیدند. ضریب گیاهی پنبه برای کل دوره رشد ۰/۷۱ بود. بدست آمد. حداکثر ضریب گیاهی ۰/۰۲ بود. آمد که ۱۰۰ روز پس از کاشت وحدید ۱۰ روز پس از پوشش کامل گیاهی اتفاق می افتد.

اقلیمی و اعمال ضریب گیاهی در آن است. این روش برآورد آب مصرفی بیشتر از روش های دیگر مورد استفاده قرار می گیرد. لازمه استفاده از این روش این است که ضریب گیاهی هر محصول برای طول دوره رشد در هر منطقه تعیین شده باشد. ضریب گیاهی هر محصول خاصی تابعی از مرحله رویش و اقلیم است که در هر منطقه ممکن است نسبت به مناطق دیگر تفاوت های داشته باشند. مقادیر متوسط ضرایب گیاهی بیشتر گیاهان را می توان از منابع علمی استخراج کرد (۲، ۴ و ۵) ولی بہتر است مقادیر دقیق آن در هر منطقه با آزمایشات محلی تعیین گردد.

هدف از این پژوهش این است که ضرایب گیاهی پنبه در طول دوره رویش در منطقه اصفهان تعیین گردد. با معلوم بودن این ضریب، محاسبه مصرف آب

مقدمه

موضوع آب و آبیاری را می توان اصلی ترین مسئله در بخش کشاورزی کشورمان و بسیاری از نقاط کم آب جهان به حساب آورد. علیرغم کم آبی کشور، از آبی هم که در اختیار بخش کشاورزی قرار می گیرد استفاده مفید و موثر به عمل نمی آید. راندمان آبیاری در ایران پائین بوده و توسط کمیسیون بین المللی آبیاری و زهکشی ۳۰ درصد تخمین زده شده است (۲) که میان تلفات آب در شبکه انتقال و مزارع کشاورزی می باشد. افزایش راندمان کاربرد آب در مزارع مستلزم برنامه ریزی دقیق آبیاری است که اساس آن را برآورد دقیق آب مصرفی گیاه تشکیل می دهد. یکی از روش های برآورد آب مصرفی هر گیاهی محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه با استفاده از داده های

شکل ۱- نمونه لایسیمتر مورد استفاده

شود و سپس با خاک مزرعه لورک که نماینده خاک
منطقه است پر شد.

قبل از کاشت گیاه در داخل لایسیمترها، چندین بار
آبیاری انجام گرفت تا خاک نشست خود را انجام دهد و
دوباره لایسیمترها از خاک پر شد. حد ظرفیت مزرعه و
 نقطه پژمردگی این خاک بترتیب ۲۸ و ۱۰ درصد وزنی و
جرم مخصوص ظاهری آن $1/19$ گرم بر سانتیمتر مکعب
اندازه‌گیری گردید. منحنی رطوبتی خاک در آزمایشگاه
توسط دستکاه پرشر ممبران تهیه شده تا مکشسانی
قرائت شده از تانسیومتر به درصد رطوبت خاک
تبديل شود.

در دهه اول فروردین ماه در داخل سه عدد لایسیمتر
چمن کاشته شد. در سال اول در تاریخ ۳۱ اردیبهشت ماه
و در سال دوم در تاریخ اول خرداد ماه در داخل دو عدد
لایسیمتر پنجه کاشته شد. اطراف لایسیمترها نیز تا
شعاع ۷ متری از گیاه داخل آن کاشته شد. برای
اندازه‌گیری رطوبت خاک در هر لایسیمتر سه عدد

پنجه از رابطه زیر صورت می‌گیرد:

$$(1) \quad Et_C = K \cdot Et_p$$

در رابطه بالا Et_p تبخیر و تعرق بالقوه در یک دوره
زمانی، K ضریب گیاهی پنجه و Et_C تبخیر و تعرق
واقعی پنجه در همان دوره زمانی است.

پنجه یکی از محصولات استراتژیک کشور به حساب
می‌آید. در اصفهان با میانگین درجه حرارت $15/8$
سانتیگراد و بارندگی سالانه ۱۴۰ میلیمتر، بطور
متوسط سالانه حدود ۲۶۰۰ هکتار پنجه کاشته می‌شود.
تا کنون برآورد اصولی و علمی از آب مصرفی و یا
ضریب گیاهی این محصول در منطقه به عمل نیامده است.
به همین دلیل نتایج این پژوهش می‌تواند در برنامه‌ریزی
آبیاری برای این محصول مورد استفاده قرار گرفته و
باعث صرفه جوئی مقدار قابل توجهی آب گردد.

مواد و روشها

دو عدد لایسیمتر با ابعاد $1/5 \times 1/5 \times 1/5$ متر و عمق
 $1/2$ متر برای کاشت پنجه و اندازه‌گیری آب مصرفی آن
و سه عدد لایسیمتر مشابه برای کاشت چمن به عنوان
گیاه مبنا و اندازه‌گیری تبخیر و تعرق بالقوه ساخته
شد. کف لایسیمترها شبیدار ساخته شده و بوسیله
لوله‌ای به طول ۱۵ سانتیمتر به یک مخزن متصل گردیده
تا زه آب به آن هدایت شود. لوله‌ای عمودی از مخزن به
سطح زمین آمده تا زه آب به وسیله پمپ دستی به
بیرون کشیده شود. یک نمونه از لایسیمتر مورد استفاده
در شکل ۱ نشان داده شده است. لایسیمترها در مزرعه
دانشگاه صنعتی اصفهان در درون خاک قرار داده شده و
در داخل آنها ابتدا به ضخامت ۳۰ سانتیمتر شسن
ریخته شد تا زه آب به راحتی تخلیه شده ووارد مخزن

پنbe در سالهای اول و دوم به ترتیب در تاریخهای ۱۴ و ۸ آبان ماه انجام گرفت. همزمان با این آزمایش پارامترهای اقلیمی در ایستگاه کلیماتولوژی دانشگاه صنعتی اصفهان برای تعیین مناسبترین روش محاسبه تبخیر و تعرق بالقوه اندازه‌گیری شده که نتیجه این بررسی در مقاله جدایگانه‌ای منتشر گردیده است (۱).

نتایج و بحث

اگرچه تبخیر و تعرق به صورت روزانه اندازه‌گیری شده ولی تجزیه و تحلیل داده‌ها برای دورهای ۱۰ روزه، ماهانه و طول فصل رشد انجام گرفته و چراپ گیاهی پنbe نیز برای دورهای فوق الذکر محاسبه گردیده است. تجزیه و تحلیل روزانه داده‌ها می‌تواند خطا داشته باشد. چون اندازه‌گیری رطوبت توسط تانسیومتر انجام گرفته. در بعضی روزها تغییر رطوبت در پروفیل خاک در نقطه‌ای که تانسیومتر قرار گرفته اتفاق نمی‌افتد (برای مثال اکر تبخیر و تعرق از عمق صفر تا ۱۰ سانتیمتر تامین شود هیچ‌کدام از تانسیومترها تغییری نشان نمی‌دهند). با جمع‌کردن تغییر رطوبت در پروفیل خاک در چند روز، این خطا خودبخود رفع می‌گردد.

متوسط تبخیر و تعرق از سه لایسیمتر چمن به عنوان تبخیر و تعرق بالقوه و همچنین متوسط تبخیر و تعرق از دو لایسیمتر پنbe به عنوان تبخیر و تعرق واقعی پنbe منظور شده است. جدول ۱ مقادیر تبخیر و تعرق بالقوه و تبخیر و تعرق واقعی اندازه‌گیری شده از لایسیمتر را در طول ۲ فصل رویشی برای دوره‌های ۱۰ روزه نشان می‌دهد. مقادیر ضریب گیاهی (K) در دوره‌های ۱۰ روزه از تقسیم تبخیر و تعرق واقعی به تبخیر و تعرق بالقوه محاسبه و در جدول سوز

تانسیومتر در اعماق ۱۵، ۴۵ و ۷۵ سانتیمتری کارگذاشته شد. در طول آزمایش ارتفاع چمن بین ۷ تا ۱۰ سانتیمتر نگهداشته شد.

برای جلوگیری از تنش رطوبتی در گیاهان با توجه به خصوصیات خاک تصمیم گرفته شد که هر وقت یکی از تانسیومترها مکش ۴۵ تا ۵۵ سانتی بار را نشان بدهد عمل آبیاری انجام گیرد. با توجه به اینکه خاک سطحی زودتر خشک می‌شود، عملاً "تانسیومتری که در عمق ۱۵ سانتی متری قرار گرفته بود زمان آبیاری را کنترل می‌کرد. مقدار آب آبیاری طوری انتخاب می‌شد که حتماً "مقدار آب وارد مخزن زه‌آب" گردد. به پنمه ۳۰ گرم اوره و ۲۵ گرم فسفات آمونیوم در هر لایسیمتر داده شد.

اندازه‌گیری رطوبت خاک و جمع آوری زه‌آب به طور روزانه و معمولاً "نزدیکی غروب انجام می‌گرفست. مقدار تبخیر و تعرق از هر لایسیمتر از رابطه زیر که یک معادله بیلان آب است محاسبه می‌شود:

$$E_t = \sum_{i=1}^3 (\theta v_{1i} - \theta v_{2i}) \cdot D_i - D_d \quad (2)$$

در رابطه بالا E_t تبخیر و تعرق از لایسیمتر (سانتیمتر در روز)، v_{1i} شماره تانسیومتر، v_{2i} رطوبت حجمی اولیه خاک که تانسیومتر i ام در روز قبل نشان داده، D_i رطوبت حجمی ثانویه خاک که تانسیومتر i ام در روز مورد نظر نشان داده، D_d صحامت لایه‌ای از خاک (سانتیمتر) که تانسیومتر نشان دهنده رطوبت آن است (در این آزمایش برای همه تانسیومترها $D_d = ۳۰$ سانتیمتر بوده است) و عمق معادل زه آب (سانتیمتر) است که از تقسیم حجم زه‌آب به سطح لایسیمتر بدست می‌آید.

آزمایش به مدت ۲ سال انجام گرفت. برداشت

جدول ۱- تغییر و تفرق بالقوه، تغییر و تفرق حقیقی و ضریب کیاهی پنهان در دو سال آزمایش برای دوره های ۱۰ روزه

مجموع	۱۳۵۸/۲	۲۱/۴	۳۷/۴	۲۷/۲	۴۲/۴	۵۲/۰	۷۶/۲	۷۷/۲	۹۰/۵	۱۰۰/۰	۱۰۱/۴	۱۰۷/۴	۱۰۰/۵	۱۱۴/۵	۱۰۷/۰	۹۵/۵	۹۵/۲	۹۵/۲	۸۸/۲	
تغییر و تفرق بالقوه (محلعتر)	۱۲۲/۲	۱۸/۵	۲۷/۰	۲۹/۰	۳۸/۶	۵۲/۵	۷۱/۲	۷۷/۴	۸۱/۰	۹۲/۱	۹۴/۵	۹۵/۵	۹۱/۰	۱۰۸/۰	۹۱/۰	۷۶/۰	۵۸/۲	۷۴/۲	۲۹/۷	۲۲/۲
تغییر و تفرق حقیقی (محلعتر)	۰/۶۹	۰/۵۹	۰/۷۲	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۲	۰/۹۳	۰/۹۴	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۷	۰/۹۸	۰/۹۹	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۱
ضریب ضریب کیاهی (K)	۱۱۷/۸	۴/۶	۴۴/۸	۵۲/۰	۵۲/۸	۵۲/۸	۵۶/۸	۵۷/۸	۵۹/۸	۶۱/۸	۶۲/۸	۶۳/۸	۶۴/۸	۶۵/۸	۶۶/۸	۶۷/۸	۶۸/۸	۶۹/۸	۷۰/۹	۷۳/۸
تغییر و تفرق بالقوه (محلعتر)	۸۵/۹/۷	۳/۴	۳۴/۰	۳۸/۰	۴۸/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰	۵۲/۰
تغییر و تفرق حقیقی (محلعتر)	۰/۷۲	۰/۵۳	۰/۶۷	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۲
ضریب ضریب کیاهی (K)	۰/۷۱	۰/۵۸	۰/۶۵	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰
متوسط دوام ضریب کیاهی	۰/۷۱	۰/۵۸	۰/۶۵	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰

■: توضیح اینکه دوره رشد پنهان در سال اول ۱۶۰ روز بوده و سنتون آخر برای سال اول نشان دهنده ۹ روز برای سال دوم دوره تغییر و تفرق است.

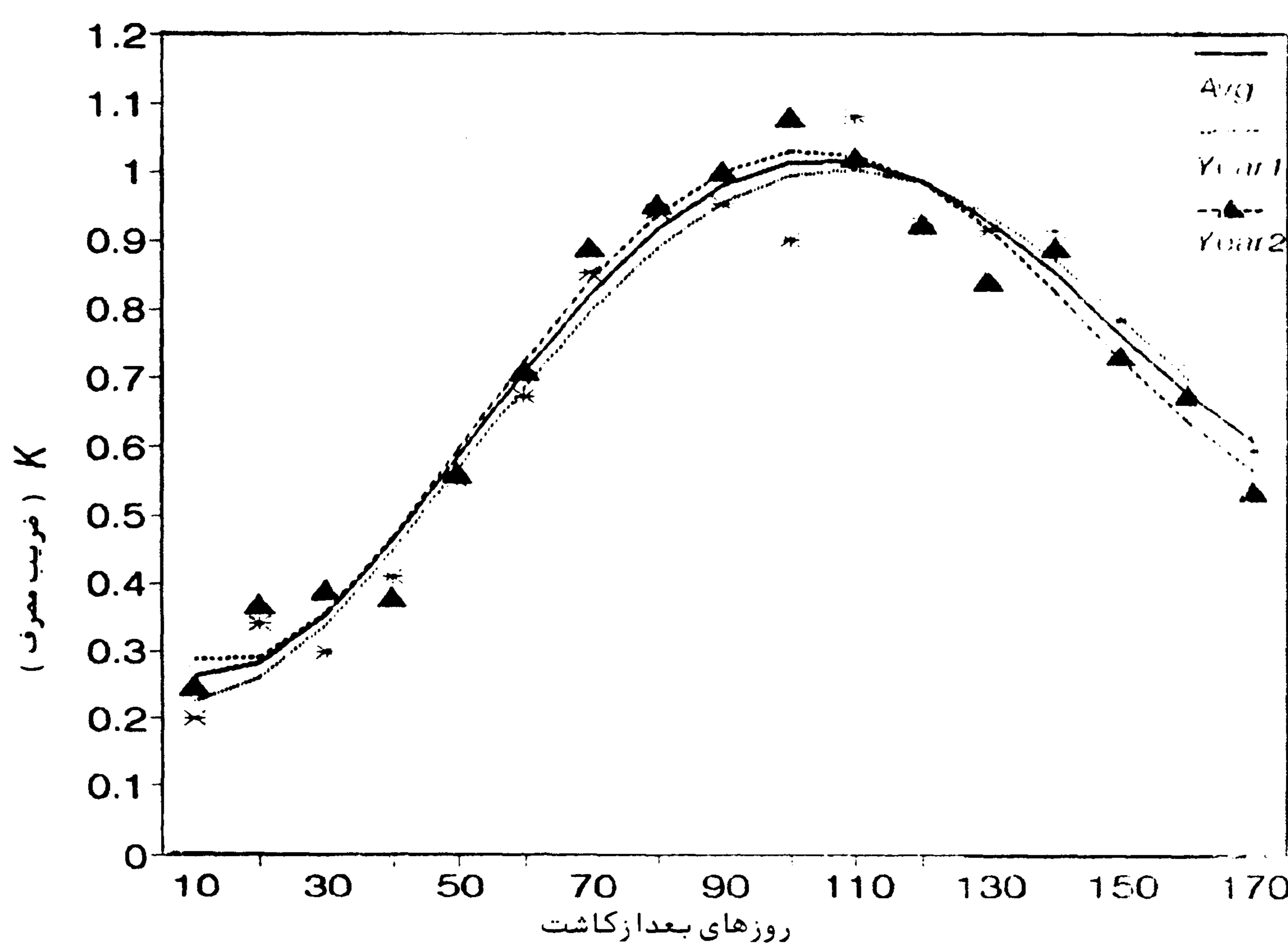
مشابه با اصفهان ۱/۱۵ تا ۱/۲ داده شده است. همانطور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، حداکثر ضریب گیاهی در اصفهان به ۱/۰۵ رسیده که در رسم بهترین منحنی برای مقادیر^K در شکل ۲ این مقدار ۱/۰۲ شده است. ضرایب داده شده توسط سازمان خواروبار جهانی نمی‌تواند تحت تاثیر تمام عواملی موثر در آن قرار گرفته باشد، زیرا از نتایج آزمایشها محلی بست نیامده است. لذا نتایج بدست آمده در این بررسی که در شرایط واقعی محاسبه گردیده مطمئن‌تر است. همچنین براساس اطلاعات داده شده در همان نشریه، در پایان فصل رشد ضریب گیاهی پنبه در منطقه اصفهان حدود ۶۵/۰ برآورد می‌گردد که در این پژوهش ۵۸/۰ محاسبه گردیده است که به دلیل فوق الذکر نتیجه بدست آمده از این آزمایشات دقیق بیشتری دارد.

نکته قابل ذکر دیگر در مورد نتایج این است که مقادیر تبخیر و تعرق بالقوه و تبخیر و تعرق واقعی پنبه در سال اول به مقدار قابل توجهی از سال دوم بیشتر شده است. به منظور بررسی احتمالی این اختلاف، پارامترهای اقلیمی از قبیل درجه حرارت رطوبت نسبی هوا، باد و میزان تبخیر از تشک کلاس A که در ایستگاه کلیماتولوژی اندازه‌گیری شده بود، مورد بررسی قرار گرفت. هیچ کدام از این پارامترها در دوسال اختلافی که دلیل بر اختلاف مقادیر تبخیر و تعرق دو ساله باشد. ندارند. به همین دلیل نمی‌توان گفت که پارامترهای اقلیمی خاص باعث مصرف بیشتر آب در سال اول گردیده است. به خصوص همانطور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود تبخیر از تشک کلاس A در دو سال بسیار نزدیک به هم است. تنها عاملی که می‌تواند تبخیر و تعرق بالقوه و تبخیر و تعرق واقعی پنبه در دو

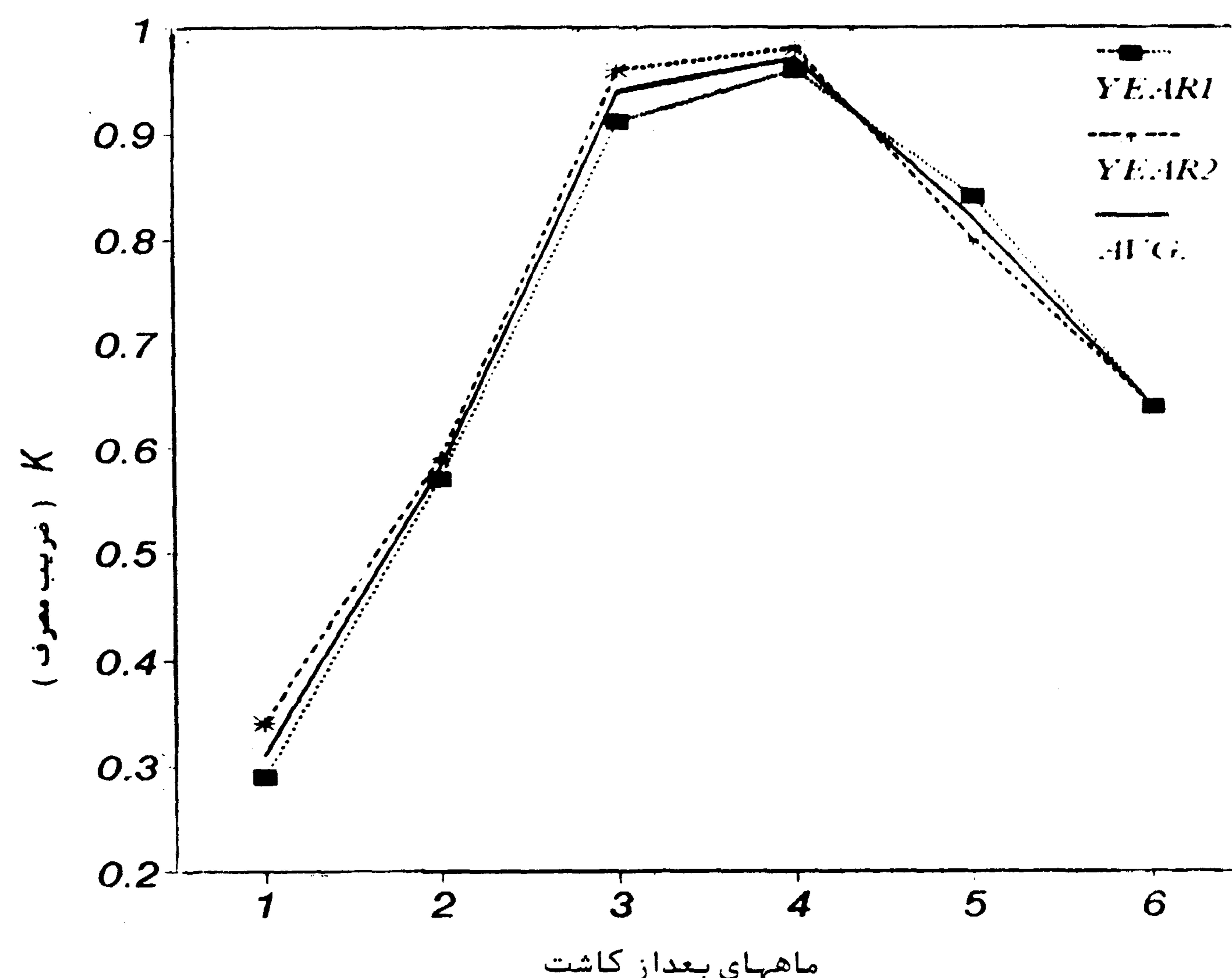
گنجانده شده است. همچنین، مقادیر ضرایب گیاهی ماهانه و فصل رویشی در جدول ۲ محاسبه شده است. اگرچه روزهای کاشت و برداشت در دو سال کاملاً "با هم منطبق نیست ولی فاصله آنها زیاد نیست که مسئله‌ای در مقایسه آنها ایجاد نماید.

مقادیر ضرایب گیاهی پنبه بترتیب برای دورهای ۱۰ روزه و ماهانه در شکل‌های ۲ و ۳ نشان داده شده است. در این شکل‌ها علاوه بر مقادیر^K در سالهای اول و دوم، متوسط دو ساله ضرایب گیاهی نیز رسم شده است. با توجه به اینکه مقادیر^K در سالهای اول و دوم اختلاف معنی‌داری ندارند، می‌توان منحنی^K متوسط را برای محاسبه تبخیر و تعرق پنبه مورد استفاده قرار داد. در رسم منحنی متوسط ضرایب گیاهی، طول فصل رویش پنبه ۱۶۹ روز منظور شده است. لازم است اشاره شود که هر چه متوسط گیری مقادیر^K برای زمان طولانی‌تری باشد از ارزش کمتری برای برنامه آبیاری برخوردار است. به همین دلیل بهرتر است که مقادیر^K برای برنامه‌های آبیاری از شکل ۲ استخراج گردد. مقدار ضریب گیاهی پنبه برای دوره رویش در منطقه اصفهان در این آزمایشها ۷۱/۰ محاسبه شده است که با مقادیر داده شده در منابع علمی (۴۰۵ و ۴۰۶) قابل مقایسه است.

همانطوری که در جدول ۱ و شکل ۲ ملاحظه می‌شود، مقدار^K حدود ۱۰۰ روز پس از کاشت بسیار مکریم مقدار خرد می‌رسد. در آزمایشات انجام شده مشاهده کردید که پوشش گیاهی موثر پنبه در اصفهان در حدود ۹۰ روز کامل شده. بنابراین حدود ۱۰ روز پس از پوشش گیاهی کامل مقادیر^K به حداکثر می‌رسد. در نشریه سازمان خوارو بار جهانی (۴) حداکثر ضریب گیاهی در طول دوره رویش برای پنبه در شرایط اقلیمی

شکل ۲- ضریب گیاهی پنبه از زمان کاشت تابرداشت در اصفهان (برای فواصل ۱۰ روز محاسبه شده است)

شکل ۳- ضریب گیاهی ماهانه پنبه در اصفهان

جدول ۲- تبخیر و تعرق بالقوه ، تبخیر و تعرق واقعی و ضریب گیاهی پنبه در دو سال آزمایش برای دورهای ماهانه

ماههای بعداً کاشت*										جمع
										۶**
تبخیر و تعرق بالقوه										سال (میلیمتر)
اول تبخیر و تعرق واقعی										(میلیمتر)
ضریب گیاهی ماهانه										(K)
تبخیر و تعرق بالقوه										سال (میلیمتر)
تبخیر و تعرق حقيقی										دوم
ضریب گیاهی ماهانه										(K)
متوسط دوساله ضریب گیاهی										ماهانه (K)

*: با در نظر گرفتن تاریخ کاشت و برداشت ماههای ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ روز منظور شده است.

**: ماه ششم برای سال اول و دوم کاشت کامل نمیباشد، بدین معنی که در سال اول در چهاردهم و در سال دوم در هشتاد و چهار روز ماه ششم برداشت صورت گرفته است.

قابل توجهی گذاشته است. از جمله چرم مخصوص ظاهری خاک که در ابتداء ۱/۱۹ گرم بر سانتیمتر مکعب اندازه‌گیری شده بود در پایان سال دوم به ۱/۲۶ گرم بر سانتیمتر مکعب رسیده است، اگرچه این تغییر ناچیز است، ولی به هر حال مبین تغییر در خصوصیات فیزیکی خاک است. با توجه به اینکه لایسیمترهای پنبه و چمن همزمان با خاک پر شده‌اند و تغییرات در

سال مورد نظر تفاوت ایجاد نماید خاک است. در سال اول خاک تازه در داخل لایسیمتر ریخته شده بود. علیرغم اینکه قبل از کاشت چندین بار عمل آبیاری انجام گرفت تا خاک نشست خود را انجام دهد، ولی به هر حال خاک نشست ثانویه‌ای نیز خواهد داشت و خصوصیات فیزیکی خاک به مرور زمان تغییر می‌کند. این تغییرات آنقدر بوده که در تبخیر و تعرق اثر

جدول ۲- آماره‌های انسانی از استکاه کلیماتولوژی دانشگاه منطقی افغانستان برای دو سال

سال آزمایش	ماه	متوجه محوادت (سانسکریت)	میانگین درجه حرارت محیط	نسبت ساعت آفتابی (N/H)			ساعت آغازی (کلیدو متودر) (ساعت)	نسبت ساعت با دورارفتع تغییر از استکاه	بارندگی با رنگی (میلیمتر)
				غروب	ظهر	صبح			
۱۳۷۳	آبان	۲۵/۰	۲۶	۱۵	۱۷	۱۷	۰/۹	۰/۹۲	-
۱۳۷۳	شهر	۲۸/۲	۲۵	۱۵	۱۶	۱۶	۰/۲	۰/۹۷	-
۱۳۷۳	مرداد	۲۸/۲	۲۷	۱۵	۱۵	۱۵	۰/۵	۰/۹۳	۲۶۱
۱۳۷۳	شهریور	۲۵/۰	۲۱	۱۵	۱۸	۱۸	۰/۲	۰/۹۸	۲۹۸
۱۳۷۳	شهر	۱۹/۲	۲۹	۱۶	۲۲	۲۲	۰/۱	۰/۹۵	۱۷۲
۱۳۷۳	آبان	۱۴/۴	۵۷	۲۰	۲۸	۲۸	۰/۴	۰/۸۲	۱۱۴
۱۳۷۴	مرداد	۲۵/۴	۳۷	۱۱	۱۵	۱۵	۰/۲	۰/۹۷	۲۴۹
۱۳۷۴	شهر	۲۹/۹	۲۱	۱۱	۱۲	۱۲	۰/۸	۰/۹۸	۲۹۵
۱۳۷۴	مرداد	۲۷/۴	۲۲	۱۷	۱۲	۱۲	۰/۰	۰/۹۷	۲۵۰
۱۳۷۴	شهریور	۲۵/۴	۲۲	۱۲	۱۶	۱۶	۰/۹	۰/۹۹	۲۰۵
۱۳۷۴	شهر	۱۹/۲	۲۵	۱۲	۲۰	۲۰	۰/۲	۰/۹۹	۱۹۹
۱۳۷۴	آبان	۱۲/۷	۷۲	۲۹	۴۸	۴۸	۰/۷	۰/۷۷	۹۲

پارامترهای اقلیمی و بدون توجه به نوع خاک محاسبه می‌شود. گرچه در این آزمایشات بررسی میزان محصول مورد نظر نبوده و با توجه به سطح کوچک لایسیمترها محصول بدست آمده ملاک خوبی برای مزرعه نیست، ولی بهتر حال لازم به ذکر است که در سال اول و دوم میزان محصول پنبه از لایسیمترها به ترتیب معادل $5/4$ و $4/8$ تن در هکتار بوده است.

سپاسگزاری

بدین وسیله از شورای هماهنگی تحقیقات دانشگاه صنعتی اصفهان که امکانات مادی لازم برای اجرای این مطالعه را فراهم نمودند صمیمانه تشکرمی نمایم. از آقای مهندس لندي کارشناس آزمایشگاه آبیاری که در رسم منحنی‌ها، بندۀ را یاری دادند تشکر می‌کنم.

خصوصیات فیزیکی خاک نیز در همه لایسیمترها اتفاق افتاده، بنابراین تاثیر خاک در تبخیر و تعرق بالقوه و تبخیر و تعرق واقعی پنبه را می‌توان یکنواخت فرض کرده و نتیجه گرفت که در مقادیر K محاسبه شده خطای وجود ندارد. در مورد مقدار تبخیر و تعرق پنبه در منطقه اصفهان مسلماً "تبخیر و تعرق در سال دوم برای اینکه خاک حالت ثبیت شده‌تری را دارد قابل قبول‌تر است. از نکته‌ای که بدان اشاره شد می‌توان نتیجه گرفت که در محاسبه تبخیر و تعرق حقیقتی گیاهان مختلف با استفاده از معادله ۱ یا باید مطمئن بود که مقادیر ضرایب گیاهی در خاک یکسانی با آنچه که در آن گیاه کاشته خواهد شد بدست آمده و یا اینکه ضریب خاک را در آن اعمال کرد. ذکر این نکته لازم است که معمولاً "تبخیر و تعرق بالقوه با استفاده از

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده:

- 1- رحیم زادگان، ر. ۰ ۱۳۷۱. جستجوی روش مناسب برآورد تبخیر و تعرق در منطقه اصفهان، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد (۲۳). شماره (۲) : ۱-۹
- 2- عالمی، م. ۰ ۱۳۶۰. طراحی سیستم‌های آبیاری، انتشارات دانش و فن تهران. ۳۸۴ صفحه.
- 3- Bos, M.G. & J. Nugteren. 1982. On Irrigation Efficiencies. 3rd. Ed. ILRI, Wageningen, the Netherlands: 138 PP.
- 4- Doorenbos, J. & W.O. Pruitt. 1977. Crop water requirements. FAO. No.24: 144 PP.
- 5- Marvin, J. 1973. Consumptive use of water and irrigation water requirements. ASCE: 215 PP.

Ke Values for Cotton Evapotranspiration Potential in Isfahan Region.

R. RAHIMZADEGHAN

Assistant Professor Department of Irrigation College of Agriculture
Isfahan, University of Technology Isfahan, Iran.

Received for Publication, 21 August, 1993.

SUMMAR

Lawn was planted in three lysimeters, and cotton was planted in two lysimeters in order to evaluate its crop coefficients in Isfahan. The evapotranspiration of lawn and cotton were measured for two years on daily basis. The crop coefficient of cotton for the growing season, monthly crop coefficients, and crop coefficients for 10 days intervals were calculated using evapotranspiration of lawn as the potential evapotranspiration and evapotranspiration of cotton as the actual evapotranspiration. The seasonal crop coefficient of cotton was computed 0.71 in Isfahan. The maximum crop coefficient is 1.02, and occurs 100 days after planting and 10 days after effective cover.